

PESEM

Ciril Zlobec

Da res bi ljudje
bilí vsi lepí,
bilí kakor roža,
ki pokraj poti

v vsej svoji lepoti
na pomlad vzcnete,
četudi tam mimo
prav nihče ne grè.

A človek z lepoto
kot z blagom trguje:
razstavlja, ponuja,
z njo srca kupuje.

Nikdar je ne dá
beraču na cesti,
če dá jo nekomu,
zahteva obresti.

A cvet, ki na pomlad
kraj pota cvete,
je lep za vsakogar,
ki vanj se ozre.

In vonj za vsakogar,
ki mimo gre, ima,
a največ za njèga,
ki ga — potepta!